Turquito:

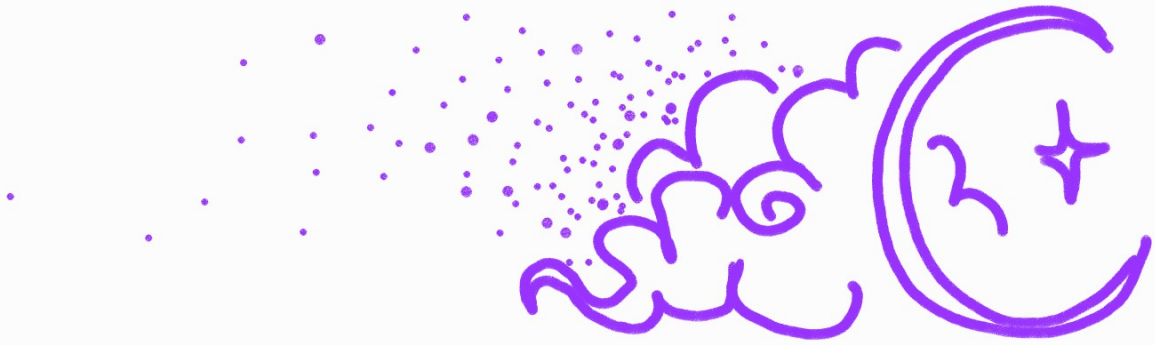

Selam aşkım, nasılsın? Umarım sadece güneş, deniz ve Türk kumsallarıyla dolu harika bir haftayı geride bırakıyorsundur. Ayrı kaldığımız günlere gelince... Dürüst olmak gerekirse, yaşadığım o sıkıntılı günlerin üzerinde çok durmayacağım; onları zaten konuştuk ve o meselelere daha fazla anlam yüklemek istemiyorum. Bunun yerine, edindiğim güzel tecrübelere ve şu an yaratmakta olduğum olumlu şeylere odaklanmak istiyorum.

Dürüst olmak gerekirse, gerçekten hevesli olduğum birkaç şey var. Gerektirdiği tüm çabaya rağmen egzersiz yapmayı haftalık bir alışkanlık haline getirmeyi başardım; ancak bunun yanı sıra paten kaymaya da geri dönmek istiyorum (Hem

biraz güneşten faydalanmak hem de kaykay parkındaki kalabalıktan kaçınmak için Çarşamba günleri öğle saatlerini hedefliyorum; D vitamini, işte geliyorum!). Ayrıca vücudumu güçlendirmek ve fiziksel aktivitenin gerçek bir dopamin patlamasını tetiklediği bir seviyeye ulaşmak için bunlara bir spor dalı daha eklemek; tüm bunları yaparken de uyku ve enerji seviyelerimi dengede tutmak istiyorum.

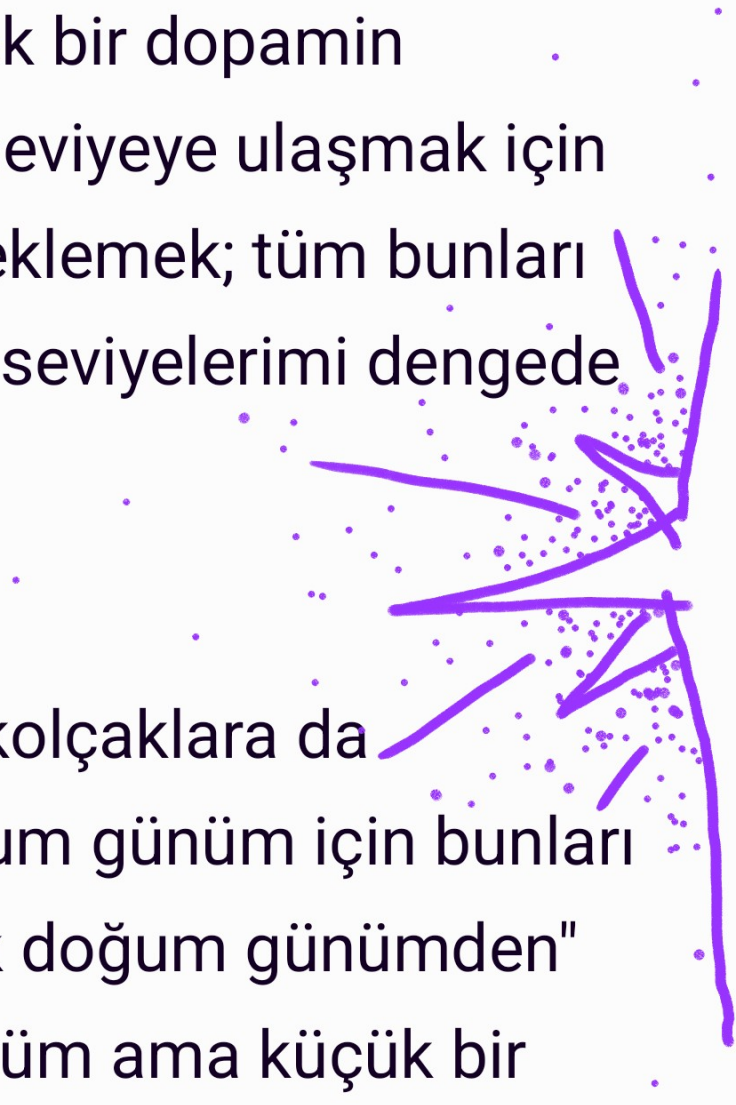

Ayrıca dövme yatakları ve kolçaklara da bakıyorum, bu yüzden doğum günüm için bunları almayı planlıyorum. "Küçük doğum günümden" bahsetmişken (doğum günüm ama küçük bir şekilde), kendime bir duvar daha yaptırıp, yenilenmiş bir alanla kutlamak ve stüdyoma gelenleri her şeyin yeni ve düzenli bir şekilde karşılamasını sağlamak istiyorum. Her şeyin hazır olduğundan emin olmak için hesaplamalar

yapıyorum. Migren geçirdiğim hafta her şeyde bir hafta geride kaldım, bu yüzden yapılacak ve ödenecek şeyler biriktiği için param kısıtlı. Yine de çaba göstermeye devam ediyorum ve bence iyi gidiyor. Neyse, doğum günümü arkadaşlarımla, şarapla, otla ve kil ile el işi yaparak kutlamak istiyorum. Ayrıca arkadaşımdan en sevdiğim tatlı olan limonlu turta yapmasını istedim ve o da kabul etti. Ve hafta sonu için evde bir parti planlıyorum, stüdyonun açılışı ve herkesin 90'lar çizgi film karakterleri gibi giyinmesi - ne kadar eğlenceli! (Uyarı: Ne giyeceğimi bilmiyorum lol)

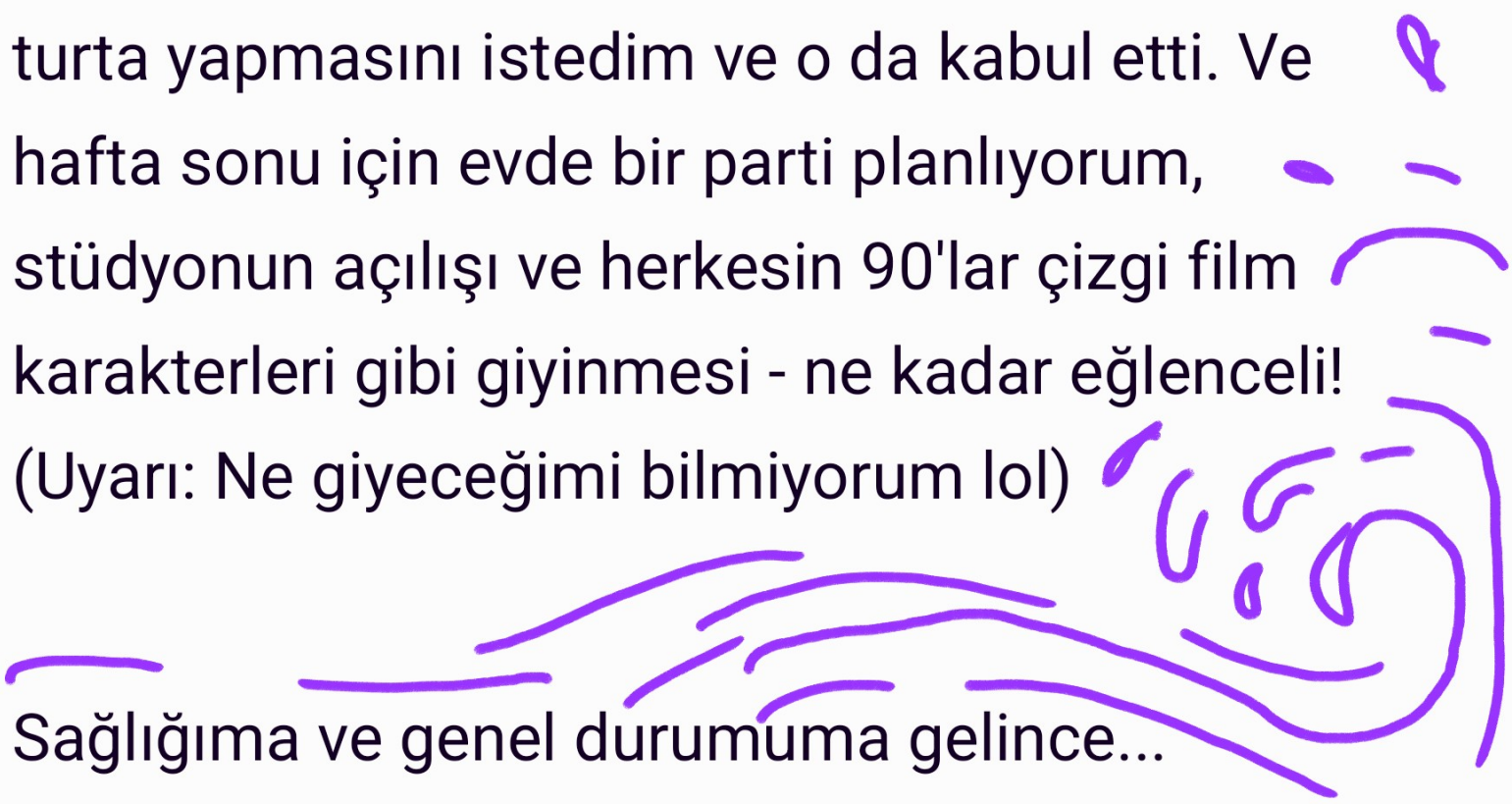

Sağlığıma ve genel durumuma gelince... Arkadaşıma benimle ilgilendiği için teşekkür ettim; o da gülerek bunun "bir zevk" olduğunu söyledi. Kurduğum dostlukları çok seviyorum. Vitaminlerimi aksatmıyorum ve gerçekten iyi

besleniyorum; leziz, çeşit çeşit yemekler yiyorum. Ayrıca sağlığım adına bir başka iyi haber de şu: O "casus adam" bir daha gelmedi. Sanırım ona attığım o öldürücü bakış ve pencereyi sertçe kapatışım, ona karşı duruşumu gayet net bir şekilde ortaya koydu. Yalnız kalmayı sevsem de, işin aslı şu ki son zamanlarda arkadaşlarımla epey vakit geçiriyorum; neredeyse her gün, hiç değilse kısa bir süreliğine de olsa görüşüyoruz. Aa! Hahaha, bilin bakalım (yine) ne yaptım... Tahmin etmeye çalışman için sana 3 saniye veriyorum... .... tamam .... Saçımı yine boyadım... hahaha Mesele şu ki, elde ettiğim renk aslında istediğim renk değildi; hahaha, ben de aklımdakine daha yakın bir tona geçmeye karar verdim. Sonuçta ortaya gerçekten koyu, yoğun bir menekşe rengi çıktı ama ben buna bayıldım; bana *Teen Titans*'taki Raven'ı hatırlatıyor. Buraya bir fotoğraf ekleyip ekleyemeyeceğime bakacağım;

çünkü biliyorsun, teknoloji kurdu sayılmam ve bu tür işlerde epey zorlanıyorum (bu sefer gülmüyorum; buh).

Son olarak, bu hafta sonu House dansı yapacağım bir etkinliğim daha var; vücut boyası yaptıracağım ve bir dans alanı hazırlıyorlar... nasıl olacağını göreceğiz ama bunu yapacağım için gerçekten heyecanlıyım... AAAH, çok gerginim! 🫠
Mektubu bitirirken, o meşhur kahve kavanozundan da bahsetmek istedim. Hahaha, çok komik ve tatlı buluyorum bunu; böylesine basit bir şeyin nasıl bu kadar dokunaklı ve değerli bir hale geldiğini... Sana da söylediğim gibi, bunun için teşekkür ederim; buna ne kadar değer verdiğimi biliyorsun ve olayın senin müziğinle bağlantılı olmasına bayılıyorum; bu onu çok özel kılıyor. Beni binbir türlü

yolla şaşırtmaya devam ettiğini söylemek istiyorum; dürüst olmak gerekirse, tam adımı —Melanie Ayelen Bustillo Coco— verdiğimde nasıl bir yol buluyorsun bilmiyorum ama bir şekilde başarıyorsun. Garip olduğunu itiraf etmeliyim; çünkü o bilgiye erişebildiğini ve onu bana gönderebildiğini bilmek... vay canına, bu kadar basit bir şeyin buna yol açması inanılmaz. Herkesin erişebileceği basit ama önemli bir bilgi bu, ama ben *sana* güveniyorum. Bunun yanı sıra, adımı veriyorum çünkü bu sefer bunu bir doğum günü hediyesi olarak kabul ediyorum; o parayı neye yatıracağımı (muhtemelen evimi iyileştirmeye, ki asıl hedefim bu) düşüneceğim ve dediğim gibi, sana derinden güveniyorum; bunun bir iyi niyet ve sevgi göstergesi olduğunu biliyorum. Umarım bu mektup sana ulaşır ve çeviri, yükleme ya da sürecin geri kalanını

halletme konusunda herhangi bir sorun yaşamam. Ve umarım bu yolculuk kalbin için nazik bir okşayış gibi olur. Senin için gerçekten dilediğim şey bu: kendinle bağ kurman, keşfetmeye devam etmen ve etrafındaki insanların, topraklarının ve insanlarının güzelliğinin ve inancının tadını çıkarman. Her zamanki gibi seni düşünüyorum ve buradan sevgilerimi gönderiyorum. Sana kocaman, sıkı bir sarılma ve büyük bir öpücük yolluyorum; o an geldiğinde seni görmek için burada bekliyor olacağım. Seni seviyorum aşkım; yolculuk devam etsin!

PD: Tekrar mektup formatında yazmak çok eğlenceli; Bunu en son yapmamın üzerinden ne kadar çok zaman geçmiş! Her neyse, fotoğrafları göndermeyi deneyeceğim... umarım tüm dosya sorunsuz bir şekilde iletilir... Sevgilerle...

Niñita ♡